

ἄλλη μισὴ βάρκα καὶ ρεμέτζα τῆς διὰ ριάλια 19, τὰ ὅποια στὸ παρὸν τὰ ἔδωσε ὁ αὐτὸς Νίκλος τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸ)ρ Βούργαρι εἰς τόσα μετρητὰ καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ εὐχαριστημένος, καὶ ἐπερίλαβε ὁ αὐτὸς Νίκλος καὶ τὰ ρεμέτζα τῆς αὐτῆς βαρκὸς, ρεστάροντας νοικοκύρις νὰ τὴν κάμῃ ὡς βούλεται εἰς μαρτυρίαν.

† Λάζαρος Κρίκος μαρτ. τὰ ἄνωθεν.

† Nicolò Venier ¹⁾ detto Chendroti fui presente.

28.

Παραίτησις ἀγωγῆς τῆς 19 Ἰουλίου 1681. Νοτάριος Ν. Νομικός (Βιβλ. 12 σ. 113).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1681 Ἰουλίου 19. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καὶ ὑποκάτου γεγραμμένων μαρτύρων ἡ παροῦσα κυρὰ Φραντζοῦ Πενταβοπούλλα Κρητικιά, ἡ ὁποία ἱστάρισε νὰ γράψω ὡς κάτωθεν, ἡγουν ἔστοντας καὶ τὲς ἀπερασμένες ἡμέρες νὰ ἔκαμε καρέλα εἰς τὴν Καντζελλαρία κόντρα τοῦ Λεούτζη Μανιάτη Νίκλου ²⁾ φούρναρις, διὰ δεσγοῦστα ρετζίπροκα ὁποῦ ἀπεράσανε ἀπὸ συνεργία διαβόλου ³⁾, τώρα θεληματικῶς τρόπου ρεμοβέρεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν καρέλα καὶ δὲν προτεντέρει κόντρα του κανένα πράγμα, μάλιστα παρακαλεῖ καὶ τὴ δικαιοσύνη νὰ μὴ προτζεδέρῃ πιλιὰ κόντρα του. Καὶ οὕτως ὑπόσχεται νὰ μαντενίρῃ ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Δημήτρις Καλεστᾶνος μαρτυρῶ

† Σταμάτης Παΐδης ⁴⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

¹⁾ Nicolò Venier. Β. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ὑπῆρξαν προβλεπταὶ Ζακύνθου ἀπὸ 1581 - 1585, βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 67. Συμβολαιογράφοι δὲ ὁ Ἀναστάσιος (1750-1780) καὶ Ἰωάννης (1790 - 1797).

²⁾ Λεούτζη Μανιάτη Νίκλου. Τὸ ὄνομα Λεούτζης ὡς βαπτιστικὸν ἀπαντᾷ ἐν Μάνη. Οὕτω, εἰς τὸ ἱατρικὸν σημειωματᾶριον τοῦ ἱατροῦ Παπαδάκη (Νέος Ἑλληνομν. 14 σ. 60, 65, 66) ἀναφέρονται: Ἀντριόπουλος Λεούτζης, Κωνσταντινόπουλος Λεούτζης, Λεφαντάκης Λεούτζης, Μαρκάκος Λεούτζης. Ἐκ τούτου καὶ οἰκογ. ἐπών. ἐν Μάνη Λεουτσάκος, Λεουτσαράκος, Λεουτσέας.

³⁾ ἀπὸ συνεργία διαβόλου = διαβολικὴ ἐπέμβασις. Φράσις συνήθης καὶ σήμερον πολλὰ χοῦ τῆς Ἑλλάδος. Πρβ. διαβολικὴ συνεργία (Κρήτη), δαιμονικὸ συνέργιο (Κόρινθος), δαιμόνου συνεργία (Κεφαλλ.), συνεργία τοῦ διαβόλου (Ζαγορά), ἀντίθ. συνεργία τοῦ Θεοῦ. Πρβ. Γ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΝ, Βιβλιοκρισία, Ἀθηνᾶ 23 (1911) 474.

⁴⁾ Σταμάτης Παΐδης. Οἰκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1550. Ἐκαλεῖτο καὶ Παγίδης. Ὡς ἐπών. ἀπαντᾷ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1483. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 959. Κατὰ προικοσύμφωνον τοῦ 1575 ὁ Κων/νος ἀδελφὸς τοῦ Ἀγίου Διονυσίου συνεξεύχθη τὴν Σταματούλλαν Θεοδώρου Παΐδη ἐκ Κορώνης. Ἐν ἔτει δὲ 1585 ἡ αὐτὴ Σταματούλλα κατέστησε πληρεξούσιον τὸν ἀδελφόν της Παῦλον Παΐδην. Βλ. Α. ΖΩΗ, Ὁ Ἅγιος Διονύσιος σ. 65.

